

„Ar tuo tiki?“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1950 m, sausio 15 d., Hjustone, Teksase, JAV.

1 Ačiū, broli Bosvortai. Labas vakaras, susirinkusieji. Gera būti čia. Sėskitės, jei norite. Ar visi gerai jaučiatės? Tikiuosi, kad taip. Aš buvau labai laimingas šį rytą galėdamas įsijungti ir pasiklausyti programos iš šventyklos. Aš girdžiu žmonių liudijimus, tų, kurie buvo išgydyti. Praėjusį vakarą turėjome tikrai spontanišką prasiveržimą ir Viešpaties Dvasia nužengė ant mūsų didžiu išsiliejimu. Mes visada tikimės, kad to bus dar daugiau. Aš tikiu, kad taip bus, o jūs?

Ir jeigu aš neklystu, čia yra vyras dabar sėdintis tiesiog čia priešais mane, jei aš esu... su tarnautojo ženkleliu... Ar jūs sėdėjote praėjusį vakarą neįgaliojo vežimėlyje ar panašiai? Aš neseniai pasakiau teiginį. Aš nežinau, kas tame tarpe įvyko ir kad... jūs nesate neįgaliojo vežimėlyje, ar jūs tik šiaip jame sėdėjote. Tačiau žmogus turi didelį tikėjimą. Ir jeigu jis nėra pasiruošęs, pakelkite jį ir atveskite čia, kas tai bebūtų. Aš tikiu, kad vyras bus išgydytas susirinkimo metu. Aš maniau, kad tai buvo jis praėjusį vakarą, kuris traukė. Tai buvo jis, iš dalies. Tiesiog turėk drąsos ir tikėk visa savo širdimi.

Taigi, šių dalykų aš jokia būdu negaliu valdyti. Dievas išgydo, o aš... Vienintelis dalykas, kurį aš darau – tiesiog kalbu ir parodau tai, ką Jis man pasakė padaryti. Tačiau išgydyti turi Dievas. Mes visi tuo tikime ar ne?

2 Taigi, šią popietę aš atėjau ne išgydymų patepime, kuriuos mes... Atėjau tiesiog kalbėti apie Žodį ir pasistengti paskatinti tikėjimą, ir paskatinti jus patikėti Jėzumi. Tai buvo labai maloni savaitė, praėjusi savaitė. Susirinkusiųjų minios buvo vienos iš mažiausių, kurias aš apskritai esu turėjęs gyvenime... susirinkimuose susirinkusių žmonių. Manau, kad tai viena iš mažiausių turėtų auditorijų... Tai jau yra penktas vakaras, manau, kad penktas, ar ateinantis šeštas tarnavimo vakaras, kuriuos apskritai esu turėjęs, kadangi man tai... net kai būdavau mažose bažnyčiose prieš išvykdamas.

Tačiau ten buvo vienybė šiuo atžvilgiu. Ir aš suprantu, kad miestas buvo labai stipriai paliestas, jame buvo daug tarnavimų. Kažkurį dieną gavau čekį, kuris buvo įdėtas į paaukojimus, kuris priklausė kažkokiam žmogui. Jis turėjo jį gauti praėjusį rugpjūtį. Kažkas supainiojo ir... ir įdėjo tai į mūsų paaukojimus, kažkoks žmogus atėjęs iš miesto.

3 Brolis Robertas čia buvo kurį laiką. Ir tuomet atrodo, kad būdas, kuriuo tai... Visi dalyvauja kampanijose ir visur vaikščioja. Ir mes visi stengiamės padaryti kažką gero vardan kenčiančios žmonijos. Esu įsitikinęs, kad toks yra kiekvieno žmogaus širdies tikslas, bandyti padėti ar daryti kažką dėl Bažnyčios.

Buvo dalyvauta daugumoje didelių tarnavimų per pastaruosius metus čia Hjustone. Ir... atrodo, kad visur yra tas pats. Evangelijos pamokslavimas, malda už ligonius ir t.t. Ir kas tai

bebūtu, mes... mes dėkojame Dievui už tai, ką Jis padarė ir už rezultatus prie kurių prisidėjo kiekvienas...

4 Bet žmonės, susirinkimas po susirinkimo, susirinkimas po susirinkimo, susirinkimas po susirinkimo, jie išeina visiškai išsekę. Žinau, yra taip, nes mano maldos už ligonius srityje ir būnant susirinkime po tiek daug vakarų... Tikrai, praėjęs vakaras galėjo būti mūsų paskutinis vakaras. Suprantate? Penki vakarai yra mūsų riba, nuo trijų iki penkių vakarų, ir po jų mes vykstame kitur.

Kitiems tarnautojams, kurie pamokslauja išgydymą per Žodį, kartais tai užima ilgą laiką, kad štai taip sustiprintų tikėjimą. Tai... Kartais jie būna šešias, aštuonias, dešimt savaitių, galbūt tris mėnesius, nes jiems tiek reikia, kad tai padarytų.

Tačiau čia įprastai, kad pademonstruoti, parodyti, jog... ką Dievas padarė šiuo nepaprasto reiškinio būdu, na, tai neužima daug laiko, kol žmonės... Pirmas penkiolika ar dvidešimt minučių, jei jie turi dvasišką protą, jie iš karto tai pagauna, ir tuomet prasideda dalykai. Ir įprastai po penkų dienų mes... mes išvykstame iš miesto kažkur kitur.

5 Įprastai tuo metu man tenka šiek tiek pakalbėti susirinkusiesiems pamokslaujant evangelinį pamokslą. Ir sekmadienio popietę jie manęs paklausė... ar aš norėčiau pamokslauti, ar bent pabandyti. Aš nesu pamokslininkas.

Kaip aš šį rytą girdėjau jūsų pastorių per radijo transliaciją, vieną iš čia esančių pastorių, brolių Ričei, aš pamaniau: „Tai bent, jei šią popietę jis sėdės ant pakylės, kaip aš turėsiu jaustis.“ Bet aš... Vienintelis dalykas, kurį galiu padaryti, tai daryti geriausia, ką galiu Dievo šlovei. Aš esu neišsilavinęs, turiu daug trūkumų, kurie sulaiko mane nuo buvimo pamokslininku. Aš nesu pamokslininkas.

Aš dažnai pasakydavau šį nedidelį teiginį prieš pradėdant pamokslą... [Tuščia vieta juostoje – Red.]

6 Vieną kartą, kai buvau mažas berniukas, mano tėvas buvo geras raitelis. Jis tiesiog galėjo jodinėti, palaužti arklius ir t.t.

Atvirai kalbant tai... tai buvo jojimo varžybos, kuriose jis susitiko su mano mama. Ir jis buvo apie devyniolikos metų, aštuoniolikos ar devyniolikos, o ji buvo keturiolikos. Jie susituokė. Ir aš gimiau, kai mano mamai dar nebuvo net šešiolikos.

Tačiau aš visada norėjau būti kaip mano tėtis, vieną dieną aš galvojau, kai aš buvau mažas berniukas, kai aš tapsiu vyru – aš būsiu tikras kaubojus. Pasakyti tokius žodžius Teksase, tai nėra šiaip sau, ar ne. Tačiau... Jie sako, kad tai yra kaubojų namai, todėl...

Mažas vaikinukas toks kaip, žinote, kai skaitote Vakarų pasakojimų žurnalus, einate į kino teatrus ir taip toliau. Na, aš galvojau, kad mano svajonių viršūnė buvo tapti kaubojumi. Tiesiog laukti, kol galėsiu dėvėti tas kaubojiškas kelnes, žinote, ir batus, ir puikią didelę skrybėlę, ir... O, aš buvau... turėjau didelį entuziazmą.

7 Taigi, kai man buvo apie aštuoniolika metų, aš nuvykau į Vakarus, į Arizoną, kad tapčiau kaubojumi. Aš pabėgau iš namų.

Ir aš turėjau šiek tiek jodinėjimo praktikos, prieš tai, kai palikau namus. Aš imdavau seną ariamąjį arklį, seną. Ir aš su juo ardavau visą dieną, ir tas senas vargšelis vargiai galėdavo grįžti prie girdyklos, kad atsigertų. Aš nuimdavau pakinktus ir paimdavau saują dagišių, ir padėdavau po balnu ir tada užšokdavau ant jo.

Ir vargšas senas arklys buvo senas ir nevikrus, jis negalėdavo atsistoti. Pavargęs, žinote, jis tiesiog stovėjo ten ir žvengė, šokinėjo aukštyn ir žemyn. Aš paimdavau savo seną šiaudinę skrybėlę ir suduodavau jam. Aš pasakydavau: „Na, ar aš ne kaubojus...“

8 Mano mažasis brolis ir kiti atsisėdavo ant tvoros ir juokdavosi iš manęs, žinote, ir garsiai man paplodavo, nes aš buvau tikras kaubojus. Aš galvodavau: „Palaukite, kol aš

išvyksiu į vakarus, aš parodysiu jiems, kas yra kaubojus iš Indianos.“

Aš išvykau į vakarus. Aš prisimenu... Aš turėjau pakankamai pinigų. Aš ketinau įsigyti porą kaubojiškų kelnų. Aš maniau, kad turiu pakankamai. Aš išėjau. Nuostabios gražios kaubojiškos kelnės su užrašu „ARIZONA“, apačioje buvo pavaizduotos jaučio galvos, štai taip, akys iš dviejų žalvarinių sagų. Aš pamaniau: „Tai bent, jos atrodo puikiai. Pabandyčiau jas pasimatuoti.“ Ir jas apsilvilkau.

Ar esate matę vieną iš tų bantamos veislės mažų viščiukų, kurių plunksnos siekia iki pat kojyčių, maždaug taip aš ir atrodžiau. Apie devyniasdešimt centimetrų kelnų odos vilkosi žeme. Ten jų vaikinukai turi ilgas kojas, ko nepasakysi apie Indianą.

Aš visa tai mačiau. Aš pagalvojau: „Tai bent, aš turėčiau gerai atrodyti vilkdamas tą kelnų odą gatve štai taip.“ Ir aš pagalvojau: „Kas... Na... “ Taigi, aš pamaniau, „Na...“

9 Jie norėjo turėti kaubojų jojimo varžybas, todėl aš...Vaikinukas pasakė... Aš paklausiau: „Kiek jos kainuoja?“ Aš galvojau, kad apie dvidešimt penkis, trisdešimt dolerių. O, tai bent, o aš turėjau apie tris dolerius ar keturis.

Jis pasakė: „Geriausias tarpinis variantas jums tai „Levis“ pora.“

Taip aš ir padariau. Ir aš nuėjau ten. Tai buvo pirmas kartas, kai aš pamačiau Rodeo [jojimo varžybos – Red.]. Ir aš mačiau visus tuos galvijų prižiūrėtojus išsirikiavusius prie aptvaro, ir aš pagalvojau: „Na, ir aš nueisu ten ir atsisėsiu.“

Ir aš įsigijau didelę skrybėlę, kuri buvo pagaminta iš kartono, žinote, atrodė kaip tikra vakarietiška skrybėlė. Aš užlipau ten su tais dideliais vyrais, žvalgiausi aplinkui, žinote, lyg būčiau buvęs toks didelis kaip ir jie.

Jie atvedė ten vyruką, kuris turėjo joti ant vieno žirgo. Kai jis išėjo iš už pertvaros, išoko į balną, ir tas žirgas šoktelėjo maždaug du kartus. Tuomet aš supratau, kad tai ne mano senas kuinas namuose. Atrodė, kad galėtum visas keturias kojas pastatyti į plovimo lovį ir nuimti nuo jo balną. Padarė maždaug du šuolius, ir tas vyrukas gulėjo ten kelio viduryje, ir

teikiantieji pagalbą paėmė jį, ir kraujas plūdo iš jo nosies, ir ausų, ir jis buvo siaubingoje būsenoje. Greitoji pagalba turėjo jį išvežti.

10 Vyras atėjo praeidamas pro visa tai, pasakė, kad duos bet kuriam žmogui penkiasdešimt dolerių, kuris išbus ant to arklio minutę. Žvalgėsi į visas puses. Niekas nenorėjo sutikti. Jis pažvelgė į mane, pasakė: „Ar tu jojikas?“
Aš atsakiau: „Ne, pone.“ Aš greitai persigalvojau. Kada aš... Aš žinojau, kad tai ne mano senas kuinas, kuriuo jodinėjau.

Taigi, kai aš pirmą kartą buvau išventintas į baptistų bažnyčią, tai bent, aš buvau laimingiausias pamokslininkas, kurį jums teko matyti. Kažkas paklausė: „Ar jūs tarnautojas?“
Aš atsakiau: „Taip, pone.“

11 Viena dieną, kai aš turėjau savo pirmą tarnavimą su šventumo grupės žmonėmis... Aš buvau Šv. Luise ir aš sutikau pastorių Robertą Daughertą. Ir jis buvo susirinkime palapinėse. Ir aš nuėjau ten tą vakarą ir jo mažoji mergaitė ką tik buvo išgydyta. Jos liudijimas buvo ten.

Ir jis nusivedė mane į susirinkimą, kur jie jį turėjo. Jis užlipo ten ir pradėjo pamokslauti, ir tai buvo pirmas kartas, kai aš išgirdau pamokslaujantį sekmininkų pastorių. Tas vaikas pamokslavo, kol jo keliai sulinko. Jis išsitiesė statmenai ant žemės, kad atgautų kvapsnį. Buvo galima jį girdėti už dviejų kvartalų. Pamokslaujantį.
Kažkas paklausė: „Ar jūs pamokslininkas?“

Aš atsakiau: „Ne, pone.“ Ne, ne. Mano senas, lėtas baptisto būdas negali mąstyti apie tai taip greitai. Ir tiek. Aš tiesiog... Po to kai tai išgirdau, aš lioviausi būti pamokslininkas. Todėl nuo tada būdamas su Pilnos Evangelijos žmonėmis aš nutylėdavau, kad esu pamokslininkas. Aš tiesiog tai paleidau. Aš pasakiau: „Ne, aš melsiuosi už ligonius.“ Tegul bus taip.

12 Bet man patinka ateiti tokią dieną kaip ši ir pasistengti perskaityti iš Žodžio ir paaiškinti tai geriausiai kaip žinau. Nes aš tikiu, kad Tai yra tiesa. Kiekvienas Dievo žodis yra tiesa. Ir tuomet, kai ateinate į tarnavimą kaip šis, jums nereikia ateiti po patepimu išgydymui. Jums nereikia būti maldose ar pasninkavime. Aš tiesiog ateinu ir iškart pradėdau skaityti Žodį ir panašiai. Suprantate? Tai yra kitoks jausmas, kai pamokslauji Evangeliją, nei kad, kai esi po tuo patepimu dėl to Dievo Angelo. Kadangi esi labai jautrus kiekvienai dvasiai. Tai toks jausmas lyg tai būtų įtaisyta sienoje, jauti kaip tai varva štai ten ar ten, štai taip.

13 O šią popietę aš atėjau pamėginti šiek tiek pakalbėti apie Žodį. Ir aš bandžiau nuspręsti tiesiog... Aš galvojau, kad kalbėsiu nedidele tema, apie kurią anksčiau esu kalbėjęs: „Parodyk mums Tėvą, ir to mums pakaks.“ Jono 14. Brolis Lindsėjus pasakė: „Aš norėjau, kad tu dar šiek tiek palauktum, ir... ir įrašytum tai į garsajuostę.“
Todėl pamaniau, kad tuomet kalbėsiu apie Lozorius prisikėlimą, kaip jis buvo prikeltas iš numirusių. Nežinau ar esu apie tai kalbėjęs, kai buvau čia anksčiau ar ne. Ar kalbėjau? Gerai.

Švento Jono 11 skyrius, jei norite perskaityti kartu su manimi kelias akimirkas.... Aš tiesiog myliu Žodį, o jūs? Tai bent, Žodis yra realus. Ir pradėsime maždaug nuo... nuo maždaug dvidešimtos eilutės, vienuolikto skyriaus Švento Jono. Ir atidžiai klausykite, ir suteikite man visą savo dėmesį, tiesiog kelioms akimirkoms.

14 Ir aš padėsiu savo laikrodį šai čia, pabandyčiau greitai užbaigti, kad jūs turėtumėte galimybę išeiti anksčiau, ir sugrįžti namo, ir papietauti, pavakarieniauti, Indianoje dar ne vakaras. Tačiau aš nežinau kaip tai yra čia. Aš esu tik senamadiškas amerikietiško lauro vaikinai, kuris vis dar tiki, kad tai man yra pietūs, pusryčiai ir vakarienė. Vistiek mano vakarienė yra tokia skani kaip jums jūsų pietūs. Teisingai. 11 skyrius ir 20 eilutė, skaitome štai ką:

„Tada Morta, vos tik išgirdusi, kad Jėzus ateina, nuėjo ir pasitiko jį, bet Marija vis dar sėdėjo namuose.

Tada Morta tarė Jėzui: „Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs.

Bet žinau, kad netgi dabar, ko tik beprašysi Dievo, tau Dievas tai duos“.

Jėzus jai sako: „Tavo brolis prisikels“. (Man tai patinka, o jums?)

Morta jam sako: „Žinau, kad jis prisikels paskutinę dieną prisikėlime“. (Suprantate, jie tikėjo visuotiniu prisikėlimu.)

Jėzus jai tarė: „Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas: kas manimi tiki, nors ir bus miręs, tačiau gyvens;

ir kas tik gyvena ir tiki manimi, niekada nemirs. Ar tuo tiki?“

Ji sako jam: „Taip, Viešpatie, aš tikiu, kad tu esi Kristus, Dievo Sūnus, kuris turi ateiti į pasaulį“.

15 Palenkime savo galvas maldai.

Mūsų dangiškasis Tėve, mes susirinkome čia šią popietę šioje auditorijoje vienam tikslui: pašlovinti Jėzų Kristų Tavo Sūnų. Ir aš meldžiu Tave, Tėve, kad Tu tiesiog, kaip tai buvo, uždenk uždanga viską išskyrus Dievo Žodį, šią popietę, Dvasios jėgoje, kad tai tiesiogiai ateitų į kiekvieną širdį, ir kad kiekvienas tikintysis čia būtų palaimintas, ir visi ligoniai, kurie yra mūsų tarpe šią popietę, būtų išgydyti, ir kad Dievui atitektų šlovė, ir visi nusidėjėliai ateitų pas Jėzų. Išgirk Savo nuolankaus tarno maldą, Viešpatie, ir palaimink šią tarnavimo dalį. Patepk savo tarno lūpas kalbėti, Tavo žmonių ausis klausyti. Nes mes prašome to Jėzaus Vardu, mūsų Išganytojo. Amen.

16 Per tą mūsų Išganytojo tarnavimo laiką, Jis tapo labai populiarus. Jis gyveno su Morta, Marija ir Lozoriumi, kurie visi buvo broliai ir seserys. Ar girdite mane? Gerai.

Jie buvo broliai ir seserys. Ir mes esame išmokyti... kai kurių istorikų, kad Lozorius buvo raštininkas, ir kad Marija ir Morta paruošdavo gobelenus ir kitus dalykus šventyklai, kas, manau, negalėtų būti įrodyta, arba tai tiesiog neturi didelės prasmės ką jos padarė. Tačiau svarbiausias dalykas – jie buvo Jėzaus draugai. Ir Jėzaus tarnavimas taip stipriai išaugo, kad Jis buvo pašauktas iš šalies, tuo metu būti misijoje kažkur kitur, skelbti

Evangeliją, gydyti ligonius, ir daryti Savo žemiškąją misiją, kaip Jis buvo įšventintas Tėvo tai daryti.

17 Jo gimimas, kai Jėzus gimė žemėje, Jis iš pat pradžių turėjo juodą žymę. Jį visada priimdavo paprasti žmonės, o religingų sektų žmonės tomis dienomis dažniausiai jį niekino ir... ir tai darė ištaigingi ir principingi žmonės. Ir šiandien tai yra maždaug taip pat. Tai tas pats.

Aš nebandau pasakyti, kad turtingi ir ištaigingi žmonės negali būti išgelbėti; jie gali, jeigu jie nusižemins ir ateis kaip mes visi. Bet mes visi turime ateiti vienu keliu: tai reiškia ateiti žinant, kad mes esame niekas, o Jis yra viskas. Ir norėti pasiduoti Jam tam, kad gautume iš Jo privilegiją.

Jeigu norite iš Dievo apskritai kažką gauti, jūs turite nusižeminti ir priešais Jį būti niekas, ir nežinoti nieko, tik vieną tikslą; tai yra, jūs stengiatės surasti Jėzų. Tuomet, kai jūs nusižeminate, Dievas išaukštins. Bet kai jūs išaukštinate save, Dievas matys, kada jūs esate nusižeminę. Tai tiesa. Jis taip pasakė Savo Žodyje.

18 Taigi, Jėzus, kai Jis gimė, Jis buvo... Aš tikiu, kad visos dovanos yra iš anksto numatytos, išankstiniu Dievo žinojimu. Jūs tikite tuo? Aš tikiu tuo. Aš tikiu, kad nėra nieko, ką jūs patys galėtumėte pasiekti, arba nėra nieko, ką vienas žmogus galėtų duoti kitam. Aš tuo netikiu... Aš nesakau, kad taip negalėtų būti. Mano įsitikinimas negalėtų pakeisti Dievo programos. Bet aš nematau to Rašto vietose.

Kad pagrįsčiau tai, viskame, ką pamokslauju ir kuo tikiu, privalau turėti... aš privalau turėti kažką, kas bus už to, kitais žodžiais tariant – kad iš to būtų tikėjimas. Ir tai privalo ateiti iš Dievo Žodžio, kuris yra viso tikėjimo pagrindas. Tikėjimas ateina iš klausymo, o klausymas iš Žodžio. Ir todėl aš tikiu, kad visos didžios dovanos buvo Dievo iš anksto numatytos, kad ateitų į pasaulį.

19 Pavyzdžiui, pats Jėzus. Jis buvo Dievo iš anksto numatytas, kad ateitų į pasaulį. Ar jūs tuo tikite? Jis buvo moters Sėkla, kuri turėjo sutrinti gyvatės galvą. O jos galva turėjo gelti į kulnį.

Aš tikiu, kad Mozė buvo Dievo iš anksto numatytas. Ar jūs tuo tikite? Kai jis gimė, jis buvo tinkamas kūdikis. Ir jis buvo išaugintas faraono... faraono rūmuose, jo koja buvo ant sosto, kad taptų paveldėtoju, netgi faraono sūnumi, kad taptų sosto paveldėtoju. Bet jis buvo iš anksto Dievo numatytas. Jei jis būtų buvęs eilinis žmogus, jis būtų nuėjęs ir pasiėmęs tuos didžius apdovanojimus. Bet jis buvo Dievo iš anksto numatytas kitam tikslui.

Aš tikiu, kad Jonas Krikštytojas... Manau, tai buvo septyni šimtai dvylika metų prieš jo gimimą, pranašas Izaijas jį matė, ir pasakė, kad jis buvo dykumoje šaukiančiojo balsas. Jis buvo Dievo iš anksto numatytas.

20 Jeremijui, prieš jam gimstant, dar esant motinos įsčiose, Dievas pasakė, kad Jis pažino jį, pašventino jį, ir išrinko būti pranašu tautoms, dar prieš jam išeinant iš motinos įsčių. Ar tai tiesa?

21 Aš tikiu, kad šie dalykai yra iš anksto numatyti. Aš galvoju kaip tai yra šiandien, mes, daugiau ar mažiau, šiek tiek susijaudiname ar įgyjame šiek tiek entuziazmo, ir kartais tai užtraukia daugiau gėdos, nei padaro kažką gero. Ar taip nemanote? Niekada nieko nesakykite.

Kaip esu matęs atėjusį jaunuolį ir pasakiusį: „O, Viešpats pašaukė mane pamokslauti. Atsiverčiau praėjusį vakarą. Tuomet Viešpats pašaukė mane pamokslauti.“ Geriau palauk, jaunas vaikine. Sužinokite ar Dievas iš tikrųjų pašaukė. Yra augalas, žinote, kuris vieną kartą buvo pasodintas. Ir kai pasirodė karšta saulė, jis nudžiuvo. Atsisėsk ir prieš statydamas namą apskaičiuok išlaidas ir pirma pažiūrėk ar esi pajėgus prieš tai darydamas. Ir tuomet...

Bet kartais mes užsidegame entuziazmu. Ir aš... man yra geriau turėti šiek tiek entuziazmo, nei iš viso neturėti jokio "azmo", kad kažkas galėtų gauti įkvėpimą.

22 Bet Jėzus, kai Jis gimė, Jis gimė su ta nesantuokinio vaiko žyme, kad Jo tėvas buvo Juozapas. Ir kad jis buvo gimęs, kitaip tariant, pavainikis, gimęs iš tėvo, kuris... iš motinos, kuri buvo... Ji pastojė prieš jiems susituokiant. Ir aš sakau, kad tai yra klaidinga, nes Jo Tėvas buvo Dievas. Ir Jis gimė nekaltu gimimu.

Tuomet mes atrandame, kad Jo atėjimas į žemę... prieš Jam čia patenkant, buvo pranešta, kad Jis turės būti čia. Ir Dievas visada...

Taigi, jeigu šiuo klausimu gausiu mokymą, jūs juo nepatikėsite, taip yra. Mes nenorime dėl to ginčytis. Bet lygiai taip pat, jeigu jūs paprašytumėte manęs suvalgyti vyšnių pyrago jūsų namuose. O aš jį mėgstu. Kai aš valgau vyšnių pyragą, valgau tol, kol randu kauliuką. Aš neišmetu pyrago, aš išmetu kauliuką toliau tęsdamas pyrago valgymą.

Todėl taip ir jūs su tuo pasielkite. Tai kuo tikite, priimkite tai. Ir kuo jūs netikite, na, atidėkite tai į šalį.

23 Ir Dievas, kai jis siunčia kažką didingo į žemę, Jis paskelbia tai per Angelus. Mes suprantame tai. Jėzaus gimimas ir ištiesai buvo paskelbtas per Angelą. Taigi, mažesnieji Angelai ateis. Sakykime, pavyzdžiui, Tas, kuris atėjo manęs aplankyti – mažesnis Angelas.

Bet kai matote nužengiantį Gabrielių, kažkas labai svarbaus yra priešakyje. Gabrielius paskelbė pirmąjį Jėzaus atėjimą. Jis paskelbs antrąjį Jėzaus atėjimą. Jis sutrimituos trimitu, mirusieji Kristuje prisikels. Gabrielius, didis Dievo Arkangelas...

24 Ir... taigi tuo metu, prieš Jėzaus gimimą, na Marija, motina, mažoji mergelė gyveno Nazarete, buvo ten užauginta.

Ir net prieš tai, Jonas turėjo ateiti kaip pirmtakas. Mes žvelgiame į Joną Krikštytoją, koks didis žmogus jis buvo. Jėzus, šiuo mūsų žinios metu... ėjo pamatyti Joną Krikštytoją. Jis

pritraukė visus regionus iš Judėjos ir Jordano, iki pat Jordano, kad Jo pasiklausytų. Koks didis žmogus Jis buvo. Jis taip pat buvo iš anksto numatytas.

Ir kai jis gimė, Zaharijas... Prieš jam gimstant, jo tėvas buvo šventykloje. Jo pareiga buvo aukoti smilkalus, kol žmonės meldėsi, deginti smilkalus. Ir vieną dieną... Atkreipkite dėmesį, jis buvo atsidavęs žmogus (Man tai patinka, o jums?), žmogus, kuris garbino Dievą.

Taigi, jo namuose buvo negarbė. Jo žmona buvo sena. Ji visada norėjo pagimdyti vaikų, kaip ir visos žydų moterys, bet... Jie manė, kad tai buvo didelė garbė, o būti nevaisinga – negarbė. Kaip Dovydo pirmoji žmona, kai ji juokėsi iš jo, kai jis šoko priešais skrynią, Dievas prakeikė ją ir ji negalėjo pagimdyti vaikų.

25 Ir dabar... Zacharijas, teisus vyras, šventas, atsidavęs žmogus, jis ir jo žmona meldėsi ir tikėjo, kad vieną dieną Dievas duos jiems vaikų; pasitikėjo Dievu. Ir tuomet, tam tikru laiku, kai jis ten siūbavo savo smilkytuvą, Gabrieliūs, angelas, pasirodė prieš jį ir jam pasakė: po jo tarnavimo dienų šventykloje jis turės sugrįžti namo ir būti su savo žmona, ir ji pastos ir pagimdys sūnų, ir jie pavadins jį Jonu.

Zacharijas, geras žmogus, šventas, teisus vyras, kuris meldėsi už šiuos dalykus... Atkreipkite į tai dėmesį. Jam nepavyko patikėti tuo, už ką meldėsi, kai jo malda buvo atsakyta. Ar taip nėra beveik su dauguma iš mūsų šiandien? Meldžiatės, ir jei Dievas atsako į jūsų maldas, tai mirtinai jus išgąsdina.

Atkreipkite dėmesį. Jis visą tą laiką meldėsi, ir Dievas atsakė į jo maldą. Ir aš sakau tai čia. Dievas atsakys į kiekvieną nuoširdžią maldą (aš tuo tikiu) Jo paties būdu.

26 Tuomet gebėjimo pastoti laikas jai buvo praėjęs. Zacharijas tarė: „O, to negali būti. Tai bent, tai bent. Ji sena ir aš senas. Ir kaip tai galėtų būti?" Ir kadangi jis nepatikėjo angelu, angelas tarė: „Tu būsi nebylus iki tos dienos, kai gims kūdikis." Ir jį ištiko nebylumas. Ir jūs žinote kaip žmonės jo laukė. Ir kai jis išėjo, na, jis pamojavo jiems. Jie matė, kad jis buvo... pamatė angelą. Ir jis nuėjo, ir jo žmona pastojo, ir tas mažasis Jonas buvo pakeliui į gimimą.

27 Po šešių mėnesių Angelas vėl nužengė pas mažąją mergelę vardu Marija, ji gyveno prasčiausiame mieste, blogesniame nei Hjustonas Teksase. Nužengė ten į miestą vardu Nazaretas, ir...

Ir nesvarbu kokie žmonės yra nedori, Dievas... Hjustonas, Teksase yra puikus miestas, vienas iš gražiausių miestų, kuriame esu apskritai buvęs. Bet čia jūs, kaip ir visuose kituose miestuose, visur turite ir gero ir blogo. Tai tiesa. Tai priklauso nuo... Gėris ir blogis buvo pateiktas žmonėms Edeno sode. Ir tai tebėra čia, gėris ir blogis.

Norite pamatyti kažką iš blogo miesto, mažo nedoro miesto – jums derėtų atvykti pamatyti mano namų miestelį. Gerai. Jis vadinamas „Mažoji Čikaga". Todėl nesijauskite blogai, kai aš sakau Hjustonas, Teksasas.

Nes Dievas visur turi vaikų. Tai tiesa. Aš tikiu, kad kai ateis paėmimas, žmonės susirinks iš visur, kad pakiltų paėmime.

28 Ir kai šis Angelas nužengė į Nazaretą... Padramatizuokime tai šiek tiek ir sakykime tai buvo „Mėlynasis pirmadienis“, galbūt skalbimo diena, kai Marija turėjo nusileisti ir atsinešti vandens, rytietišku būdu, užsidedant tai ant galvos, galbūt ėjo nešdama vandenį... Ir staiga, stipri Šviesa pasirodė aplink ją. Ir toje Šviesoje stovėjo didysis Arkangelas, Gabrielius, stovėjo ten priešais ją, ir pasakė: „Sveika, Marija, palaiminta esi tarp moterų.“

Na, toks pasveikinimas išgąsdino mažąją mergelę. Tai išgąsdintų ir jus, toks staigus Angelo pasirodymas priešais jus. Tai mane išgąsdino. Ir tarė: „Palaiminta esi tarp moterų.“ Ir Jis pradėjo sakyti jai, kad ji pagimdys Sūnų, nepažinusi vyro, ir jį pavadins Jį Jėzaus Vardu.

29 Taigi, aš noriu, kad jūs pamatytumėte skirtumus tarp Marijos ir Zaharijaus. Zacharijas, tas tarnautojas, Evangelijos tarnautojas ar pamokslininkas, kaip buvo tomis dienomis, kunigas šventykloje, žinojo visus dalykus, kurie buvo įvykę anksčiau per stebuklingą Dievo jėgą, bet savo atveju suabejojo Angelu, kai tuo tarpu Marija pasakė: „Štai Viešpaties tarnaitė.“ Ji neabejojo tuo, kas turės būti ar panašiai.

Ir pažvelkite kiek labiau reikėjo patikėti jai, nei reikėjo patikėti jam. Ona anksčiau turėjo kūdikį, kai ji buvo peržengusi tą amžių. Sara turėjo kūdikį, kai ji buvo peržengusi tą amžių. Ir tai jau buvo atsikėję daug kartų. Bet Marija turėjo patikėti kažkuo, ko dar niekada nebuvo įvykę. Nei viena moteris nebuvo pagimdžiusi vaiko į pasaulį tokiu būdu, nepažinusi vyro. Bet jai reikėjo tikėti labiau nei Zacharijui. Taigi, dėl to ji neabejojo Dievu. Ji tiesiog priėmė Dievą pagal Jo Žodį. Amen. Man tai patinka. Priimkite Dievą pagal Jo Žodį. Bet kuriuo atveju tikėkite Tuo. Nesvarbu kaip neįmanomai tai atrodo, tikėkite Dievu, ir Jis tai išpildys.

30 Ir atkreipkite dėmesį. Tiesiog vos tik... Ji nelaukė kol įsitikins, kad galės pagimdyti tą vaiką. Ji nelaukė, kol pajus gyvybę prieš kažką apie tai pasakydama. Ji iškart pradėjo liudyti, sakydama žmonėms, kad ji ruošiasi turėti tą vaiką, kai dar nebuvo jokių to ženklų. Dieve, duok mums daugiau Marijų. Teisingai.

Nelaukite ženklų ir stebuklų. Priimkite Dievą pagal Jo Žodį, ir pradėkite džiaugtis, sakydami kad tai įvyks. Dievas taip pasakė.

Aš tikiu, jeigu kiekvienas ligonis šiame pastate, tiesiog dabar, priims tai Dievo Žodžio pagrindu, ir tikės tuo, ir pradės tai liudyti, ir šlovinti Dievą už jūsų išgydymą, susirinkimui pasibaigus neliks nei vieno luošo žmogaus. Tai tiesa. Dievas yra įsipareigojęs atsakyti į Savo Žodį.

Ar visi mane girdite gerai? Ar aš per garsiai kalbu? Gerai. Melskitės su manimi.

31 Atkreipkite dėmesį. Tuomet vos tik jai nuėjus į kalvotas Judėjos vietas... nes Angelas jai pasakė apie Elžbietą... Elžbieta ir Marija buvo pusseserės. Jėzus ir Jonas buvo antros eilės pusbroliai. Ir kai ji pradėjo eiti per kalvotas šalies vietas, kad pamatytų savo pusseserę, kuri taip pat ruošėsi būti motina, kai ji susitiko su Marija... arba Elžbieta pamatė

ateinančią Mariją, be jokių abejonių, jos pradėjo bėgti ir sveikinti viena kitą, apsikabino, kaip moterys tai anksčiau darydavo, pasitinka viena kitą, šypsosi, būna draugiškos.

Sakau jums, šiandien tai yra daugumos žmonių problema. Jie nėra tokie draugiški kokie buvo anksčiau. Žmonės tapo per daug savanaudiški, priėjo prie tokios vietos, kurioje jie... jie galvoja, kad gyvena savo pačių mažame pasaulėlyje. Jūs žinote, kad tai yra tiesa. Na, žinote, kaip anksčiau būdavo ūkiuose, kai... kai vienas iš kaimynų susirgdavo, mes ateidavome padėti nudirbti jų darbus, kapodavome malkas ir sukraudavome jas. O dabar jūs nesužinosite, kad jūsų kaimynas numirė, kol neperskaitysite apie tai laikraštyje. Tai tiesa. Savanaudiški...

32 Ir žmonės eidavę gatve, būdavo, na, mes pastverdavome vienas kito ranką ir paspausdavome jas sakydami: „Kaip laikaisi, broli?“ O šiandien, kai jie eina gatve, jie tik paikai nusišypso ir iškelia savo galvą aukštyn. O, tai bent. Akivaizdu kodėl meilės nebeliko. Aš negaliu pakęsti, kai kažkas iš senesnių jaučiasi esą didesni už bet ką kitą. Galų gale jūs susidedate iš šešių pėdų [182 cm – Red.] žemės. Tik tiek jūsų yra. Teisingai, visi.

33 Ne taip seniai stovėjau prie muziejus. Ten buvo žmogaus, svėrusio šimtą penkiasdešimt svarų, paveikslas. Ir ten buvo pateikta jo kūno cheminių elementų analizė. Jo vertė buvo aštuoniasdešimt keturi centai. Tai visa šimto penkiasdešimt svarų [68 kg – Red.] svorio žmogaus vertė, aštuoniasdešimt keturi centai. Tačiau jis tikrai apvilks tuos aštuoniasdešimt keturis centus dešimties dolerių vertės kepure ir manys, kad yra kažkoks reikšmingas. Tai tiesa. Moteris apvilks tuos aštuoniasdešimt keturis centus šimto dolerių vertės kailiniu paltu ir nebendraus su puse savo kaimynų.

Kas nutiko? Dievo meilė kažkur jus atveda. Tai tiesa. Kas tai? Tai vis dar aštuoniasdešimt keturi centai. Pasirūpinkite jais gerai. Bet ta siela yra verta dešimties tūkstančių pasaulių, ir jūs leidžiate, kad ją visi stumdytų. Būten taip. Tai tiesa.

34 Ne taip seniai buvau dideliame susirinkime. Ir ten buvo kažkokios kilmės princesė. Ji sėdėjo susirinkime, pačiame gale. Jei būčiau galėjęs įsižiūrėti į ją sėdinčią ten toli, rodės, kad ji buvo beveik nuoga, būčiau nusiėmęs savo švarką, nuėjęs ir ją pridengęs, ir pasakyčiau jai juo apsivilkti, kol aš pamokslausiu Evangeliją. Viena kartą esu taip padaręs su moterimi. Ji supyko, ir atsikėlė, ir trepsėdama išlėkė iš pastato. Bet kuriuo atveju turėjau privilegiją jai tai pasakyti. Tai tiesa. Tai tiesa.

35 Tai gėda, kaip mot... Krikščionės moterys rengiasi ir kaip leidžia savo jaunoms mergaitėms apsirengti ir išeiti į gatvę. Sakau jums. Jie man sako, kad Adomas ir Ieva suprato, jog yra nuogi dėl to, kad suvalgė obuolius. Jei obuolių valgymas privertė moterį suprasti, kad ji buvo nuoga, tuomet pats laikas ir vėl paduoti obuolius. Teisingai. Tai yra tikrai tiesa.

O, tai gėda. Išsirengia ir išeina čia kažkur į paplūdimius, kad įdegtų, kai kurios ištekėjusios moterys su mažais vaikais, ar kažkas panašaus, arba tos jaunos panelės, ir vadina save pripildytomis Šventąja Dvasia? Jei jūs esate... Medis yra atpažįstamas pagal vaisius, kuriuos jis neša. Teisingai.

36 Aš čia pažįstu mažą mergaitę. Aš nežinau kas ji bus. Bet sakau jums, jei aš kada nors pagausiu ją gulinčią paplūdimyje, ji gaus pylos kaip sūnus, bet tai bus pono Čarlio Branhamo sūnus, kuris duos jai griežtos pylos. Taip tikrai bus. Tai vienas geras dalykas. Taip, pone. Galbūt tai bus senamadiškas, griežtas pamokslavimas, bet jis išgelbės jus. Taip tikrai bus. Tai jus ištiesins. Galbūt tai bus pasakyta nevisai tinkamais žodžiais, bet jūs paklauskite jų, jie suteiks jums naudos. Taip tikrai bus. Taip, pone. Gėda kai žmonės... Ši moteris norėjo... atėjo po susirinkimo. Ji susisiekė su vienu vadovu. Ji pasakė: „Aš noriu susitikti su daktaru Branhamu“. Daktaras Branhamas. Aš esu jūsų brolis. Amen. Ji atėjo praeidama štai ten, dėvėjo akinius, pasiremdama štai tokia lazda, galva iškelta į viršų, iškėlė savo rankas štai taip. Ji pasakė: „Daktare Branhamai, aš esu apkerėta.“ Aš pasakiau: „Na, ateikite čia, kad aš jus matyčiau, arba, kad žinotumėte, kai į jus žiūrėsiu.“ Būtent taip.

Visi tie apsimestiniai dalykai... Man patinka senamadiškas būdas, rankos paspaudimas, tai turi... tame... Kai žmonės gali tikrai paspausti kam nors ranką ir tai pajauti, geras senas šiltas rankų paspaudimas. Telaimina Dievas jūsų širdis. Kartais geriausios širdys plaka po štai tokiais mėlynais marškiniais. Būtent taip. Iš tiesų.

37 Taigi, Marijaėjo tuo keliu. Kai ji pamatė Mortą, ir jos... Marija, turiu omenyje, ir... ir Elžbieta. Jos bėgo viena pas kitą, ištiesė savo rankas ir apkabino viena kitą. Ir aš galiu girdėti kaip Marija sako: „O, man buvo pasakyta, kad tu būsi motina“.

Ji atsakė: „Taip, bet aš tiesiog...“. Trumpam tai dramatinizavome, kad jūs galėtumėte išvysti paveikslą. „Aš... aš ruošiuosi tapti motina, bet aš tik šiek tiek baiminuosi.“ Suprantate, Jonas buvo šešiais mėnesiais vyresnis už Jėzų, po šešių mėnesių kai Angelas Gabrieliuss pasirodė. Ir ji pasakė: „Aš tik šiek tiek baiminuosi, nes jau šeši mėnesiai kai aš laukiuosi, bet kūdikis neparodo jokių gyvybės ženklų. Jis dar nesujudėjo.“ Suprantate?

38 Ir tai apskritai yra nenormalu, nes gyvybė juntama maždaug antrame mėnesyje ar panašiai. Bet dabar jau šeši mėnesiai ir dar nejutama gyvybė. Ir ji pasakė: „Aš nerimauju dėl kūdikio.“ Kitaip tariant mes tiesiog dramatinizuojame šią dalį. Suprantate? „Ir aš tiesiog dėl to esu šiek tiek susijaudinusi.“

Ir tuomet Morta, aš matau Mariją sakančią: „Na, Angelas Gabrieliuss pasirodė man ir pasakė, kad aš turėsiu kūdikį, nepažinusi vyro ir aš jį pavadinsiu Jėzumi.“

Vos tik jai pasakius „Jėzus“ nužengė Šventosios Dvasios jėga ir mažas negyvas kūdikis motinos iščiose pradėjo šokinėti iš džiaugsmo. Jei Jėzaus vardas pirmą kartą ištartas žmogaus lūpomis suteikė gyvybę negyvam kūdikiui, tai ką tai turėtų padaryti iš naujo gimusiems krikščionims, kurie turėtų būti gyvi Kristuje Jėzuje. Teisingai.

39 Pasakė: „Iš kur ateina mano Viešpaties motina? Nes vos tik tavo pasveikinimas pasiekė mano ausis, suspurdėjo iš džiaugsmo kūdikis mano iščiose.“ Gavo Šventąją Dvasią savo motinos iščiose dar prieš gimstant... Aleliuja.

Žinoma, aš tikiu Kristaus Evangelijos jėgos ženklais ir stebuklais. Taip, aš myliu Jį visa savo širdimi. Ir aš žinau Jis yra realus. Jei visas pasaulis skleis paskalas, tai mano prote nesukels jokių abejonių. Aš tikiu tuo visa savo širdimi. Taip.

Jo vardas buvo ištartas ir mažas kūdikis šoktelėjo. Negyvas savo motinos įsčiose, gyvybė sugrižo, kai Jėzaus vardas buvo pirmą kartą tyliai ištartas per mirtingas jo motinos lūpas... „Iš kur ateina mano Viešpaties motina. Nes vos tik tavo pasveikinimas pasiekė mano ausis, suspurdėjo iš džiaugsmo kūdikis mano įsčiose.“

40 Koks kūdikis jis turėjo būti, kuris gimė iš motinos įsčių, Biblija sako, kupinas Šventosios Dvasios? Jis buvo Šventosios Dvasios pamokslininkas. Teisingai.

Ir kai jis išėjo... Kai jis buvo maždaug devynerių metų, mes esame išmokyti, kad jis nuėjo į dykumą. Jis buvo pateptas Elijo dvasia, elgėsi kaip jis, atrodė kaip jis, nedidelis senyvai atrodantis silpnas vyras, praplikęs, daiktų ryšulėlis buvo apjuostas aplink jį štai taip, apsisiautęs kupranugario oda, ir odiniu diržu aplink savo strėnas. Bet kai jis išėjo iš Judėjos dykumos jis pamokslavo žinią, kuri sujudino visą kraštą. Dieve, duok mums daugiau Krikštytojų kaip šis. Amen. Taip pone. Išėjo dėvėdamas senas kailines kelnes, be apykaklės atraitotos už nugaros ir be keptos vištienos du kartus per dieną, be dviejų šimtų dolerių savaitinio atlyginimo prieš pradėdamas pamokslauti. Jis išėjo pateptas Šventąja Dvasia. Aleliuja.

41 Jis taip pat neišmetinėjo jokių žodžių. Kai Erodas atėjo su savo brolio Pilypo žmona, kažkas pasakė: „Nepamokslauk apie santuoką ir skyrybas.“ Priėjo prie pat veido ir pasakė: „Tai yra neteisėta tau ją turėti.“ Dieve, duok mums vyrų, kurie stovės už tiesą (Amen.), nežiūrint į tai, kas sėdi šalia ar kas tai bebūtų. Leiskite skeveldroms kristi ten, kur jos krenta ir išlaikykite Evangeliją prie kirtimo linijos. Teisingai. Vadinkite juoda juodu ir balta baltu. Kas teisinga teisingu, o kas klaidinga klaidingu. Jei esate neteisus, tuomet pasitaisykite. Tai išlaisvins jus, padarys taip, kad atrodysite kitaip, elgsitės kitaip, gyvensite kitaip, būsite kitoks. Šventoji Dvasia jums yra gerai. Tai išlaisvins jus.

42 Štai kokia dabar yra problema šiose šalyse ir visame pasaulyje. Mes turime per daug senų, šaltų formalių bažnyčių, kurios turi dievotumo pavidalą ir neigia jėgą. Šiandien mums šiek tiek reikia išvartyti puikybę iš bažnyčios. Ir tai taip pat liečia sekmininkus. Amen. Jūs žinote, kad taip yra.

Nes jūs esate išsigandę. Viena pusė sėdi čia, ir Dievo bažnyčia čia, ir Asamblėjos štai čia, ir anie štai čia, išsigandę šito, to ar kito. Kai jūs pamirštate tai ir įeinat į Kristų (Aleliuja), Šventoji Dvasia gali turėti priėjimo teisę. Amen.

Bet kuriuo atveju jūs pavadinsite mane šventuoju besiritinėjančiu ant grindų, todėl aš net nesivaržysiu. Būtent. Tai yra tiesa. Dievo Dvasia tai padarys. Galbūt aš esu šventasis besiritinėjantis ant grindų. Jei esu, aš esu pats laimingiausias šventasis besiritinėjantis ant grindų, kurį jums apskritai teko matyti. Amen. Jeigu yra reikalingas paženklinimas, kad būtum šventuoju besiritinėjančiu ant grindų, kad tikėtum Dievo Žodžiu, tuomet galite mane tokiu paženklininti. Teisingai. Teisingai. Aš tikiu, jog tai yra tiesa, kad jūsų sūnūs ir dukterys

pranašaus; ant savo tarnaičių ir tarnų Aš išliesiu Mano Dvasią. Ir ši diena yra čia, dabar. Tai tiesa.

43 Tuomet, kai aš matau juos čia stovinčius... O, tai bent, mažas kūdikėlis iš džiaugsmo šoktelėjo savo motinos įsčiose. Po to, kai jis gimė, jis pamokslavo. Iš visų aplinkinių vietovių atėjo prie jo, kad išgirstų jį. Mums įdomu, kokios rūšies žinią jis pamokslavo. Jis pamokslavo Kristų.

Jei tik bažnyčios nustotų pamokslauti teologiją ir tokius dalykus, kažkokią žmogišką teologiją ir filosofiją, ar kažką panašaus, ar kas bus kitas meras ar... ar kažką apie gėles, rožes ar panašiai, ir pamokslautų Kristų, Dievo Sūnų (Aleliuja), tai pritrauktų žmones. Aleliuja. „Ir jeigu aš būsiu pakeltas nuo žemės, prie savęs patrauksiu visus.“ Teisingai. Tai tiesa.

44 O, tai bent. Kaip senų laikų Šventoji Dvasia... dabar, tiesiog dabar yra gyva, laisvai kiekvienam... Visoje Biblijoje yra tiek daug provaizdžių, kad Šventoji Dvasia šiandien ves bažnyčią. Izraelis, kai buvo pašauktas iš dykumos, tai buvo bažnyčia; tai buvo Dievo tauta. Aš kalbėjau su broliu Frodšamu prieš kurį laiką gatvėje. Jis... anksčiau buvo „Sekmininkiškos Evangelijos“ redaktorius.

Kai Izraelis buvo dykumoje, kai jie buvo Egipte, jie buvo Dievo tauta. Kai jie buvo pašaukti išieiti, jie buvo Dievo Bažnyčia. Nes „bažnyčia“ reiškia „pašauktieji išieiti“. Ir dabar Dievas iššaukia žmones iš Babilono, iš sumaišties. Aleliuja. Amen.

Jūs sakote: „Kodėl pats sau sakai „amen“?“ Na, aš ne... Jei jūs nenorite sakyti, aš tai padarysiu. Aš tuo tikiu. Amen. Teisingai. Žodis „amen“ reiškia „tebūna taip“. Ir aš žinau, kad tai yra tiesa. Taip.

45 Ir tada, kai Izraelis buvo pašauktas išieiti – Bažnyčios provaizdis. Izraelis visada buvo Bažnyčios provaizdis. Ta buvo žemiška bažnyčia, ši yra dvasinė Bažnyčia. Jie buvo pašaukti išieiti. Ir vos tik jie buvo pašaukti išieiti, jie perėjo per Raudonąją jūrą, Mozės pakrikštyti... Ir kai tik jie perėjo į kitą pusę, tada jie buvo pakrikštyti Dvasia.

Mirijama paėmė tamburinę ir ėjo palei krantą šokdama. Aleliuja. Taip, pone. Ji turėjo pergalę. Ar esate kada nors gavę tiek daug? Gerai. Ji šoko Dvasioje ir visos Izraelio dukterys sekė ją šokdamos. Mozė stovėjo iškėlęs savo rankas ir giedojo Dvasioje.

Kodėl? Ten gulėjo tie visi darbų paskyrėjai, gulėjo jų užnugaryje. Visi tie seni dalykai, kuriuos jie darė, patys prasčiausi... Ir dalykai, kuriuos jūs padarėte, kai jūs matote raudoną Kristaus Kraują, kuris apvalė jus nuo visų nuodėmių, jūs taip pat galite giedoti pergalingas giesmes. Aleliuja.

*Nuostabi Malonė, koks malonus skambesys,
Kuri išgelbėjo tokį nenaudėlį kaip aš,
Kadaise buvau pražuvęs, bet dabar esu surastas,
Buvau aklas, o dabar regiu. (Teisingai.)*

46 Tuomet aš žiūriu į juos. Ir iš karto po to jiems reikėjo maisto, kad galėtų išgyventi. Dievas siuntė maisto lietu iš dangaus, mana – Šventosios Dvasios provaizdis. Kiekvieną rytą jie išeidavo ir prisirinkdavo jos. Tai buvo gerai. Jie valgė ją. Jos skonis buvo kaip medaus. Jie valgė ją net apsilaižydami lūpas.

Sakau jums, ši Šventoji Dvasia, kurios atvaizdu buvo Anoji, o Ši yra pats vaizdas, To skonis kaip medaus. Tai tiesa. Esu matęs Dievo šventuosius tokius Tuo pasigėrusius, kad jie apsilaižydavo savo lūpas ir pasakydavo: „O, o, kaip gera.“ kažkas ypatingo yra meduje. Būtent.

47 Dovydas, senasis... Psalmininkas Biblijoje. Jis kalbėjo apie medų. Ir jis... jis buvo piemuo. Piemuo nešiodavosi kelionmaišį. Ir jame jie turėdavo medaus. Ir kai jų avys susirgdavo visą tą medų jie užpildavo ant... ant uolos, ant kalkakmenio uolos. Ir tos sergančios avys pradėdavo laižyti nuo tos uolos. O kai pabaigdavo laižyti medų...[Tuščia vieta juostoje – Red.] Aleliuja. Šlovė. Tiesiog laižykite. Teisingai.

Paklausyk broli, leisk man tau pasakyti. Aš uždėsiu tai ant Kristaus, o ne ant kažkokios bažnyčios. Tai bus ant Kristaus, kur tam ir yra tinkama vieta. Laižykite nuo Jo. Aleliuja. Jiems reikia išgydymo, jei čia yra kokia nors dorybė, jei čia yra kokia nors jėga, kokia nors šlovė, tai priklauso Jam. Amen. Teisingai. Ant Kristaus tvirtos Uolos. Uola, uolos vaidmuo tame taip pat buvo svarbus.

48 Seniau jie turėjo gydomąjį akmenį [JAV tautosakoje buvo minimas „pasiutęs akmuo“, kuris būdavo prispaudžiamas prie vietos į kurią įkasdavo pasiutęs gyvūnas, kad būtų ištraukti nuodai. – Red.] Buvo žmonės, kuriems įkasdavo pasiutę šunys. Jie paimdavo ir prie vietos, į kurią buvo įkasta, prispausdavo gydomąjį akmenį. Jeigu jie laikydavo tą akmenį prispausta – jie pasveikdavo. Jeigu ne – jie mirdavo. Blogiausias pasiutęs šuo, kurį žinau yra velnias. Teisingai. O vienintelis vaistas, kurį aš žinau yra Amžių Uola. Prisispauskite prie Jos. Laikykites, Dievas tuo pasirūpins.

Mažas berniuk, neįgaliojo vežimėlyje, jūs, aklas pone, jūs, gulintis ant gulto, laikykites įsikibę į nekintančią Dievo ranką. Galbūt velnias jums įkando, bet čia yra užtektinai jėgos, kurios galite pasisemti iš Amžių Uolos, perskeltos dėl manęs, leisk man pasislėpti Tavyje. Aleliuja. Velnias negali jūsų pasiekti, kai jūs esate ten pasislėpę.

Prisispauskite prie Jo. Laikykites Jo. Neleiskite Jam pasitraukti nuo jūsų. Nesvarbu kiek simptomų atsiras, kiek to, kiek ano, ar kitko, laikykites To. Stovėkite tame, kol išgydymo jėga ištrauks visas ligas iš jūsų. Tai tiesa. Jis tai padarys.

49 Atkreipkite dėmesį dar kartą į tą Maną, prieš mums tai paliekant, tai tobulas provaizdis, labai tobulas Šventosios Dvasios provaizdis. Atminkite, kad Mana iškrisdavo kiekvieną vakarą, kiekvieną vakarą. Ir kiekvieną dieną jie turėjo gauti naujas atsargas. Ar tai tiesa? Jei taip yra, pasakykite: „Amen“. Gerai. Jeigu jie pasilikdavo kažkiek daugiau – joje atsirasdavo lervų.

Štai kokia šiandien yra problema su daugumos sekmininkų išgyvenimais. Jie pasitiki liudijimu kažko, kas įvyko prieš du ar tris metus. Jų išgyvenimuose atsiranda lervos. Kodėl

ne dabar? Aleliuja. Gaukite naujai šviežią. Teisingai. Kasdien... Kiekviena diena su Jėzumi yra malonesnė už vakarykštę dieną. Štai kur jie, kiekvieną vakarą valgo Maną.

50 Taigi, atkreipkite dėmesį. Šventosios Dvasios provaizdis. Ji neatėjo tam... Kažkoks kunigas neatėjo ir nedavė jiems Jos. Joks pamokslininkas neatėjo ir pakrikštydamas nesuteikė jiems Jos. Bet Ji atėjo iš aukštybių, nužengė iš Dievo.

Ir atkreipkite dėmesį. Mozė pasakė Aaronui ir tada jie išėjo, pririnko keletą pilnų omerų, kad galėtų ją laikyti šventų švenčiausioje tam, kad kiekvienoje būsimoje kunigystėje įeinant į Šventų švenčiausiąją, po to galėtų paklausti apie tuos dalykus. Jie turėjo teisę paraugauti tos pirminės manos. Ji ten niekada nepasendavo. Ji amžinai buvo gera ten Šventų švenčiausioje. Ar tai tiesa? Kirmėlės negalėjo joje atsirasti. Bet tai buvo padėta, kad kiekvienas asmuo, kuris įžengdavo atlikti tų kunigo pareigų, turėjo teisę paragauti šiek tiek tos pirminės manos.

51 Kaip tai nuostabu. Sekminių dieną, kai Šventoji Dvasia nužengė iš dangaus, mūsų Mana, po to, kai mes atėjome per Kraują, ir buvome išgelbėti, buvome apvalyti nuo mūsų nuodėmių, ir Šventoji Dvasia nužengė, broli...

Petras pasakė Sekminių dieną: „Nes tai yra jums ir jūsų vaikams, ir tiems, esantiems toli, būtent visiems, kiek pašauks Viešpats mūsų Dievas.“ Ir kiekvienas žmogus, kuris įeina į Dvasios krikštą gali turėti tą pačią Šventąją Dvasią, kurią jie gavo Sekminių dieną. Aleliuja... Dievo tiesa.

Ne kažkas, kas atrodo panašiai, bet tikras dalykas. Ta pati Šventoji Dvasia, kuri tada nužengė, nužengia dabar čia, tokia pati. Tikra Šventoji Dvasia suteikia tokį patį liudijimą ir įrodymą, kurį jie turėjo anuomet, ateina su ta pačia Šventąją Dvasia. Aleliuja. Amen. O, kaip gera. Jūs sakote, man tai patinka... „O, aš... jaučiu Tai tiesiog dabar.“ Tai tiesa. Tai realu. Tiesiog taip realu, kaip tai visada man buvo. Tai tiesa. Tiesiog ta pati Šventoji Dvasia, kuri nužengė tą Sekminių dieną.

52 Kokia šiandien yra problema, mes turime... Mūsų bažnyčios nuo to nusisuko. Yra būtent taip. Tai primena man tai, ką mes stengiamės padaryti – pastatyti didelę gražią bažnyčią, pastatyti puikius suolus, padaryti geriausiai šiuose dalykuose ir kad kažkas giedotų kaip angeliškame chore. Matote juos stovinčius ant pakylės, gieda išdažytais veidais ir visa kita, ir jų rankovės štai taip atraitotos, ir beveik matosi jų pliki keliai. Išeina į gatvę ir užsidega cigaretės. Ir vadinatė tai angelišku choru? Kas atsitiko su jumis moterys ir vyrai? Vadinatė save krikščionimis. Tuomet elkitės kaip tokie. Iš jų vaisių jūs pažinsite juos. Bet mes darome kompromisą.

Nepamirškite, grožį akims kuria šėtonas. Pradžioje jis... Pačioje pradžioje jis bandė sukurti geresnę vietą už Mykolo. Nužengė, jis nužengė į Kainą, pabandė padaryti tą patį, netgi aukojo Dievui auką. Jis padarė tą patį, ką Abelis padarė, tačiau be kraujo. Tiesa.

53 Primena man vieną dieną, aš ir mano brolis ėjome kartu ir mes pamatėme... seną vėžlį. Ir tai buvo pats juokingiausias gyvis, kurį man apskritai teko matyti, senas vandeninis

vėžlys. Nežinau, ar jūs turite juos čia ar ne. Jis gali kilnoti savo kojas štai taip, žinote, kai jie ropoja. Aš pasakiau savo broliui, pasakiau: „Ar tai ne juokingai atrodantis gyvis?“ Jis atsakė: „Taip“.

Mes priėjome prie jo. Jis nuėjo [Brolis Branhamas demonstruoja. – red.] Priminė man kai kuriuos tuos žmones, kai tu iš tikrųjų pradedi pamokslauti Evangeliją, jie tiesiog įlenda į savo kiautus. „Aš priklausau baptistams. Aš priklausau metodistams.“

Tęskite taip ir toliau, jeigu jūsų vardo nėra danguje, jūs eisite į pragarą. Tai tiesa. Tik tie, kurie yra įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje, būdami atpirkti, atgimę iš naujo... Jėzus pasakė: „Jei kas negims iš naujo, negalės įeiti į Dievo Karalystę.“ Iš tiesų. Kai jūs gimstate iš naujo, jūs tampate nauju kūriniumi, nauju kūriniumi Kristuje. O, aleliuja. Kitaip tariant... Nesijaudinkite dėl to. „Aleliuja“ reiškia Šlovinkite mūsų Dievą.“ Ir aš šlovinu Jį. Amen.

54 Tuomet tas senas vėžlys... aš pažiūrėjau į jį, kaip juokingai jis atrodė. Jis sulindo vidun. Aš pasakiau: „Na, pasakysiu tau, ką aš padarysiu.“ Aš pasakiau: „Aš priversiu jį eiti.“ Aš paėmiau didelį ilgą karklą ir pradėjau baksnoti jį. Jis tiesiog gulėjo ten. Tu negali baksnodamas priversti jį pasirodyti. Jis tiesiog yra toks. Ne, jie tiesiog bus tokie ir bus nepatenkinti.

Aš nunešiau jį prie vandens. Pasakiau: „Aš jį sutvarkysiu.“ Aš panardinau jį į vandenį ir iškilo tik keli burbuliukai. Jus gali krikštyti tokiu būdu, kitokiu būdu, galva į priekį, bet koku norimu būdu. Jis pasineria kaip sausas nusidėjėlis, išlipa kaip šlapias nusidėjėlis. Jis vis dar yra nusidėjėlis. Jūs nesate išgelbėti per vandenį. Tai tiesa.

Aš pagalvojau: „Kaip aš galiu priversti tą senolį pajudėti.“ Jūs negalite įtikinti dėl krikšto ir apskritai padaryti taip, kad bažnyčia judėtų toliau. Ar taip nemanote? Jūs negalite to padaryti.

55 Aš nuėjau ir pasiėmiau popieriaus lapą, ir užkūriau nedidelį laužą ir pasodinau ant jo senolį. Sakau jums... tada jis pajudėjo. Tai tiesa. Ko mums šiandien reikia, tai senų laikų Šventosios Dvasios, Dievo siūsto ugningo prabudimo. Amen. Teisingai. Kuris juos išjudins. Teisingai. Pamokslauti ugnį, kurioje jie negalėtų ramiai sėdėti. Tiesa.

Po kurio laiko nunešiau seną vėžlį ten, ir jis sugavo vieną ir nupjovė jo galvą. Gulėjo ten, ir mano brolis atėjęs paklausė: „Turi vėžlį?“ „Taip.“

Pažvelgė žemyn, pakėlė jį. Ir seno vėžlio žiotys buvo išlindusios ant žemės, spragtelėjo pirštais prie jo. Išgulėjo ten apie valandą. Pasakė: „Aš maniau, kad tu jį užmušei.“ Aš atsakiau: „Aš atskyriau jo galvą nuo kūno.“ Pasakiau: „Jis tiesiog miręs, bet to nežino.“ Štai kas nutiko su visa dauguma žmonių. Mirę ir to nežino. Tai tiesa. Tose „bažnytybėse“ ir panašiai. Nežino ką reiškia Šventosios Dvasios jėga. Nekreipkite dėmesio į tai, ką sako mokslas ir ką tas sako, ir anas sako, tikėkite Kristumi. Amen. O, tai bent. Aš jaučiuosi puikiai. Amen. Tikrai, jaučiuosi puikiai. Ačiū Viešpačiui.

56 Taigi, leiskite man kai ką jums pasakyti, draugai. Tuomet, kai Jėzus atėjo prie Jordano, kad būtų Jono pakrikštytas, Jonas pamatė Dievo Dvasią, nusileidžiančią lyg balandį, nusileido ant Jo, Jis buvo pripildytas Dievo Dvasia, tada Jis išėjo į dykumą, kad būtų

gundomas keturiasdešimt dienų, sugrįžo, ir stebuklai ir ženklai pradėjo Jį lydėti. Biblija sako: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki.“

Visada ženklai ir stebuklai lydi Dievo Bažnyčią, visur, visada lydėjo ir visada lydės. Jūs niekada negalite... Jūs galite paimti iš istorijos, iš kur tik norite. Dievas siuntė prabudimus ir prabudimus... Ir sustiprėdavo, o po to jie iš to padaro organizaciją, ir tada jie negali tame išstovėti, žinoma. Tuomet visų pirma sužinosite... Niekada nebuvo organizacijos, kuri kada nors būtų sugriuvusi ir vėl iškilusi. Dievas visada patraukia Savo žmones iš tokio dalyko. Teisingai. Tai tiesa.

Dievas šiandien sušaukia žmones kartu. Aš tikiu visa savo širdimi, ne išeiti iš savo bažnyčios, bet būti kartu širdyje. Palikite bažnyčias ramybėje. Su jomis viskas gerai, su kiekviena iš jų. Bet ko mums reikia, tai senamadiško Švento Pauliaus prabudimo, ir Biblinės Šventosios Dvasios pamokslaujamos su jėga tose bažnyčiose. Kad ir vėl išpainioti tuos narius. Amen.

57 Taigi, aš matau Jį, kaip Jis tuomet išėjo. Jo tarnavimas taip išaugo, kad Jis buvo kviečiamas į kitas vietas. Lozorius susirgo, kol Jis buvo išvykęs. Paklauskite. Kai Jėzus palieka jūsų namus, pastebėkite kaip ateina ligos, sunkumai, širdies skausmai, nusivylimai. Ar jūs netikite tuo? Kai Jėzus palieka jūsų namus, problemos ateina iš karto, kai Jis išeina.

Žinoma, šiuo atveju Jis nebuvo išvartytas. Jis išėjo, nes Jo Tėvo darbai šaukė Jį ir Jis išėjo pamokslauti kažkur kitur.

Aš tikiu, kad Jėzus pamatė regėjimą apie Lozorį. Jie siuntė Jo pakviesti. Jis neatėjo. Jie vėl siuntė Jo pakviesti. Jis neatėjo.

Jeigu tai būtų buvęs jūsų pastorius, kurio pakviesti būtumėte siuntę, o jis neateitų: „Na, senas veidmainys. Aš pereisiu ir prisijungsiu prie kitos bažnyčios.“ Tai priežastis, dėl kurios jūsų pastorius dėl jūsų negali nieko padaryti. Jūs turite juo tikėti kaip Dievo vyru. Ar jūs tuo tikite? Jūs turite turėti tikėjimą juo. Jei jūs neturite, jis niekada niekuo negalės jums padėti. Jei susirgsite, siųskite jo pakviesti. Leiskite jam ateiti ir patepti jus aliejumi ir pasimelsti už jus. Dievas pažadėjo, kad tikėjimo malda išgelbės sergantį. Tai tiesa. Jis yra Dievo vyras, Dievas pagerbs jį. Tai tiesa.

Kartais jis negali ateiti iškart, kai jūs šaukiatės. Bet atminkite, viskas išeina į gerą tiems, kurie myli Dievą.

58 Taigi. Po kurio laiko Lozorius sirgo vis labiau ir labiau. Jie sako, kad jis mirė nuo kraujoplūdžio, kai kurie istorikai taip teigia. Aš nežinau. Bet kuriuo atveju, jis susirgo ir mirė. Ir jie paėmė jį ir palaidojo. Praėjo viena diena. Kokia tamsi valanda. Tai bent. O, šeimos maitintojas iškeliavo, paliko tas dvi jaunas merginas.

Antra diena praėjo. O, kaip tamsu. Žmogus, kuriuo jie taip pasitikėjo, jie... Jų mylimas Žmogus, dėl kurio jie paliko savo bažnyčią ir viską, ir čia jie... Jis nuvyklė juos. Ir jų brolis buvo miręs. Ar reikalai neatrodo niūriai?

Galbūt už jus galėjo pasimelsti, atėjote čia ir pamatėte Dievo jėgas ir stebuklus ir sugrįžote atgal, ir pirmas dalykas, kurį pastebėsite, na tuomet kitą dieną jūs blogai jausitės. Galbūt jūs susirgsite kitą dieną. kažkas gali atsistoti kitą dieną.

Na, ar nežinote, kai Jėzus meldėsi už epilepsijos ištiktą berniuką, kai Jis atėjo pas jį, Jam teko sunkiausias priepuolio atvejis, kuris jam apskritai buvo. Jūs tikite ne sistemomis. Tikėjimas Dievu, tikite Dievu. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

59 Kai jūsų pastorius meldžiasi už jus, sakote: „Na, jis tikriausia ne Dievo vyras, nes Dievas būtų išgirdęs jo malda.“ O kaip yra su jūsų tikėjimu? Tai jūsų tikėjimas, kuris paliečia Dievą, ir visiškai ne jo malda. Jūs paklūstate Dievo Žodžiui. Ir kada jus paklūstate Dievo Žodžiui, Dievas yra įsipareigojęs jums atsakyti, jei jūs tikite Juo. Tai slypi jumyse. Nekaltinkite kito žmogaus. Gerai. Dievas parodo ženklus ir stebuklus ir viską, bet atrodo, kad žmonės nesupranta... kas tai yra.

60 Ne taip seniai čia atėjo žmogus. Jis pasakė: „Broli Branhamai, aš buvas pas Frymaną, aš buvau pas Robertą, aš... aš buvau pas Ogilvį, aš buvau pas juos visus. Jie nieko gero negali man padaryti. Aš atėjau pas jus.“

Aš pasakiau: „Dabar jūs pasielgėte taip pat blogai kaip ir anksčiau. Jūs atėjote pas netinkamą asmenį. Eikite pas Kristų.“ Amen.
Kodėl kvailiojate su žmonėmis? Žmogus nieko negali dėl jūsų padaryti. Jis gali pamokslauti Žodį. Jis gali parodyti Jo ženklus, kuriuos Dievas jam davė. Bet jis negali jūsų išgydyti. Dievas turi jus išgydyti. Teisingai. Jūs tikite, kad tai yra tiesa? Tai yra tiesa, draugai. Teisingai.

Na, jūsų pastorius gali tai kuo puikusiai padaryti ar bet kuris bažnyčios vyresnysis, taip pat kaip bet kuris kitas žmogus. Teisingai. Jis turi lygiai tiek pat teisių tai padaryti kaip ir bet kuris kitas žmogus. Jūs turite turėti tik vienintelį dalyką – tikėjimą į Dievą. Štai taip.

61 Taigi, trumpam atkreipkite dėmesį. Tada, atėjo ketvirta diena. Iš pradžių Jėzus pasakė: „Mūsų draugas Lozorius miega.“
Jie atsakė: „Jeigu jis miega, jis pasveiks.“
„Aš einu jo pažadinti.“
Jis pasakė: „Jei jis miega, jis pasveiks.“

Pasakė: „Jis miręs, bet aš einu jo pažadinti.“ Gerai. Tada jie išėjo su Juo ir atėjo į tą vietą. Taigi, čia jieėjo į miestą. Dar kelias minutes, aš užbaigsiu. Mano laikas tiesiog bėga. Aš... O, tai bent, aš jaučiuosi puikiai šią popietę, tiesiog jaučiu atsiliepiantį tikėjimą. Tai statydina mane, tiesiog čia, jūsų pasireiškiantis tikėjimas.

62 Aš dabar matau, jeigu aš galėčiau savais žodžiais parodyti Dievo požiūrį į jūsų išgydymą... Jeigu jums buvo pamokslautas Dieviškasis išgydymas ir Dieviškojo išgydymo praktikavimas amžiuje, kuriame turite Šventosios Dvasios Evangeliją, tuomet, broli, sese, čia pasirodys tokie patys rezultatai, šią popietę per išgydymus, kaip tai buvo per Šventąją Dvasią. Jūs tikite tuo? Žinoma. Tačiau, kai aš ateinu pamokslauti apie Šventosios Dvasios jėgą ir Jis pradeda paimti Dievo Žodį ir patalpinti Jį štai čia, kiekvienas Šventa Dvasia pripildytas... pasieks tai ir įsikibs į tai štai taip. Tai bent, jie tiesiog dabar į tai įsikimba. Jie nieko kito negali padaryti, jie to alksta.

Broli, jei jūs tiesiog atsigręšite ir suprasite, kad Jis buvo sužalotas dėl jūsų nusikaltimų, ir Jo žaizdomis jūs esate išgydyti, galite priimti Dievo jėgą tiesiog čia, kad išgydytų jus ten, kur jūs sėdite. Amen. Tiesa.

63 Štai Jis dabar ateina į miestą. Keturios dienos... Ten sėdi Morta ir Marija. Niūru, visos viltys prarastos. Lozorius kape buvo supuvęs. Tai tik žodžiai, kad jūs... visi jūs galėtumėte suprasti. Tiesiog paprastai gulėjo ten ir jūs galite pasakyti „gendantis“, jeigu norite, bet jis buvo supuvęs. Tai yra...

Vieną naktį, man pasidarė bloga ir aš vėmiau. Ir visi jie pradėjo juoktis. Aš pasakiau: „Man tiesiog bloga kai aš vemiu kaip ir jūs, kai vemiate, todėl nėra jokio skirtumo.“ Aš pasakiau: „Tai tiesiog tas pats.“

Nebandykite per daug dėtis tuo, kuo nesate, bet tiesiog būkite tuo, kas esate. Štai kokia šiandien yra problema su žmonėmis. Jie bando būti labai manieringi. Tai tiesa. Amen. Aš tai turiu omenyje, o jūs? Amen. Aš tikiu, kad tai yra tiesa.

64 Žmonės prisiima tiek daug... Evangelija pasidarė prikimšta dalykų, išsilavinimo. Jie siunčia juos į... iš čia į tas seminarijas ar kapines, ar kas tai bebūtų... Visa tai yra tas pats, abi negyvos vietos.

Ir tai man mintyse primena... Seminarijų pamokslininkai man primena viščiukus iš inkubatoriaus. Mažas viščiukas iš inkubatoriaus tiesiog čirkš, ir čirkš ir čirkš, ir jis neturi mamytės. Jis atsirado mechaniniu būdu. Tai man mintyse primena „inkubatorinius“ pamokslininkus, taip pat. Teisingai. Laikykitės. Aš myliu senamadiškus Dievo Šventosios Dvasios išgelbėtus žmones ir Šventosios Dvasios veikimą. Tiesa. Tame yra atsakas. Tai tiesa.

65 Atkreipkite dėmesį, trumpam. Taigi, mes matome Jį ateinantį į tą miestą, ten sėdėjo Morta. Ji labai ilgai delsė savo dienomis, taip atrodė. Tačiau dabar, vienu metu tikėjimas pagavo ją. kažkas atėjo ir pasakė: „Mokytojas ateina į miestą“.

O, tai bent, aš galiu ją matyti, ne ilgai. Tamsiausia valanda, kokią ji apskritai buvo mačiusi, tiesiog pati tamsiausia valanda, kokią apskritai tie maži namai buvo matę. O, tas, kurį jie mylėjo, buvo miręs. Praėjo keturios dienos. Jų tikėjimas jų Mokytoju... jie galvojo, kad galėjo ištraukti jį [Lozorijų – Red.] iš bažnyčios, kad jis sektų Jį [Jėzų – Red.]

66 Visi, kurie sekė Jėzų buvo atsisakę sugrįžti į bažnyčią. Jūs žinote, kad tai tiesa. Jis buvo fanatikas, tvirtino esąs. Tiksliau, jie tvirtino Jį tokiu esant. Ir visi, kurie sekė Jį, buvo išvaryti iš bažnyčios.

Jie paliko bažnyčią ir viską, kad sektų Jį. Ir dabar Jis buvo išėjęs ir paliko juos, kai jų brolis numirė.

Aš galiu girdėti kai kuriuos iš jų sakančius: „Taigi, jeigu jam tai kiek nors rūpėjo, kodėl Jis neišgydė Savo draugo?“ Galiu girdėti juos sakančius: „O, štai kur Tu. Matot, Jis pasislėpė, kad to išvengtų.“ Suprantate?

67 Ir ten buvo tamsiausia valanda su kuria jie apskritai buvo susidūrę. Ir tada atėjo Jėzus. O, tai bent. Tamsiausią valandą, tada ateina Jėzus. Įprastai Jis ateina pačią tamsiausią valandą. Tai tiesa.

O, jei aš turėčiau laiko čia. Jaučiu kaip manyje kažkas užvirė. Norėčiau, kad galėčiau tai ištraukti iš čia. Bet neturiu laiko. Kalbėsiu apie tai kitą kartą. Ta tamsi valanda...

Aš prisimenu, kai galvojau... [Tuščia vieta juostoje – Red.]